

Kasse; jeg siger, at man, saaledes som de Fattiges Kasse er indrettet, maa have meget derimod. Den faaer jo nemlig ikke sine Bidrag af Menighedsmedlemmerne alene, men af andre Sognebeboere og igjennem forskjellige andre Indtægter. Dersom man vilde have en Kasse, som kunde virke i samme Retning som de Fattiges Kasse, men hvis Bestyrelse skulde henlægges til Menighedsraadene, saa maatte det være en saadan, der danneved indenfor Menighedens eget Omraade, og fik sine Bidrag af dens egne Medlemmer, da vilde der jo ikke kunne være det Mindste at indvende imod, at man udøvede Kjærlighedsgjæringer ogsaa ved at give Penge dertil, og overlod Bestyrelsen deraf til Menighedsraadet; men nu at henlægge under Menighedsraadenes Bestyrelse saadanne Kasser, som ere oprettede uden Hensyn til, at de skulde have en saadan kirkelig Charakter, vilde jeg ansee for et Misgreb. Jeg vil erindre om, at da Loven om de Fattiges Kasse blev vedtagen her i Rigsdagen, udsjød Folkethinget af Titelen, hvor der stod „en fri kirkelig Understøttelse“, Ordet „kirkelig“. Der stod ligeledes, at Præsten skulde tilligemed valgte Menighedsmedlemmer bestyre Kassen; men man slyd „Præsten“ ud og forandrede „Menighedsmedlemmer“ til „Sognebeboere“. Man udslettede Alt, hvad der kunde sigte til, at de Fattiges Kasse skulde have en kirkelig Charakter. Den er altsaa oprettet som almindelig human Fattigunderstøttelse, der skal kunne ydes Trængende, uden med Hensyn til deres borgerlige Stilling at medføre de Følger for dem, som Hjælp af Understøttelse fra den almindelige Fattigkasse medfører; jeg mener man bør holde denne Bestyrelse ude fra Menighedsraadene. Ligeledes kan jeg paa ingen Maade gaae ind paa Bestemmelserne i § 17, hvorefter visse Legater skulle kunne henlægges til Menighedsraadenes Bestyrelse. Den ærede

Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har allerede antydet flere Grunde, hvorfor han ikke kunde gaae ind herpaa; men den almindelige Betragtning, jeg her gjør gjældende, fører til det Samme. Jeg skal ikke nævne flere Exempler; jeg mener at have nævnt nok for at vise, at man ikke bør overdrage slige kirkelige Myndigheder Bestyrelsen af verdslige Midler. — Naar man taler om, hvorvidt de nuværende Menighedsraad skulde vedblive at bestaae, saa er jeg strax uenig med Lovforslaget. Der fordres efter Lovforslaget, at der kun skal dannes nye, og at de nu bestaaende kun ophæves, naar det besluttet paa den i § 2 bestemte Maade. For at de nuværende kunne vedblive at bestaae, mener jeg, at Ouestionen maa være forelagt paa den nævnte Maade for Menighedsforsamlingen, og at de ophøre, saasnart der ikke tages Beslutning om, at de maae vedblive. — Dernæst mener jeg, at der ikke bør tillægges Præsten nogen særegen Indflydelse paa, om Menighedsraad maae oprettes eller ikke. Den ærede Minister har gjort gjældende, at det efter Loven er en frivillig Sag for Menighederne, om de vilde have saadanne Menighedsraad eller ikke; det er det ogsaa i en vis Henseende; men det bliver det dog ikke ganske, naar man siger, at Præstens specielle Samtykke udfordres dertil.

Rettelser i Hammerichs Foredrag.

Nr. 298, Sp. 4735, Lin. 3—4 f. n.: „som jeg aldeles ikke kan billige“ læs: „som jeg aldeles kan billige“

— — Sp. 4741, Lin. 3 f. o.: „Kirkeforening“ læs: „Kirkeforsamling“